

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 9530/2024
18.12.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија Бранка Станића, председника већа, Татјане Миљуш, Татјане Матковић Стефановић, Татјане Ђурица и Мирјане Андријашевић, чланова већа, у парници тужиоца „Електродистрибуција Србије“ доо Београд, Огранак ЕД у Прокупљу, чији је пуномоћник Мирко Вукојевић, адвокат у ..., против тужене АА из ..., чији је пуномоћник Драган Каличанин, адвокат у ..., ради дуга, вредност предмета спора 18.769,58 динара, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж 44/24 од 18.01.2024. године, у седници већа одржаној дана 18.12.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж 44/24 од 18.01.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж 44/24 од 18.01.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Прокупљу П 3751/21 од 29.03.2023. године, у ставу првим изреке првостепене пресуде одбачена је тужба тужиоца којом је тражено да се тужени АА и тужена ББ из ... обавезу да солидарно исплате тужиоцу износ од 18.769,58 динара са законском затезном каматом почев од 26.08.2014. године до коначне исплате. У ставу другом изреке делимично је одржан на снази закључак о извршењу јавног извршитеља Небојше Спасојевића из ... ИЗВ 6172/14 од 29.08.2014. године па је наложено туженој АА из ... да тужиоцу Електродистрибуцији Србије доо Београд, Огранак ЕД у Прокупљу исплати износ од 18.769,58 динара са законском затезном каматом почев од 26.08.2014. године до коначне исплате. У ставу трећем је у преосталом делу до износа од 21.552,58 динара закључак о извршењу јавног извршитеља Небојше Спасојевића из ... ИЗВ 6172/14 од 29.08.2014. године стављен ван снаге. У ставу четвртном изреке обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 65.780,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Прокупљу Гж 44/24 од 18.01.2024. године, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена је првостепена пресуда у ставу другом и четвртном

изреке. Одбачена је као недозвољена жалба тужене против првостепене пресуде у ставу трећем изреке.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је изјавила благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права, позивом на члан 404. Закона о парничном поступку.

Ценећи испуњеност услова за одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној, Врховни суд налази да не постоје разлози предвиђени одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23-др. закон) да би се дозволило изузетно одлучивање о ревизији.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване нижестепене пресуде, Врховни суд налази да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној. Према разлозима пресуде, током поступка је утврђено да су тужилац и тужена били у уговорном односу поводом Споразума о регулисању дуга за електричну енергију, којим су утврдили висину дуга за неплаћену електричну енергију, начин и рокове измирења обавезе. Како тужена није испунила своју обавезу у складу са Споразумом, то је као уговорена последица неиспуњења примењена одредба члана 5. Споразума којом је предвиђено да се споразум сматра раскинутим, а извршиће се обрачун целог износа доспелог дуга са обрачунатом каматом, на начин који би се применио да споразум није закључен. Нижестепени судови су применом наведене одредбе Споразума и чланова 262. и 451. Закона о облигационим односима донели наведену одлуку. Разлози ревизије којима се указује да је Споразум раскинут, те да се не може на њему заснивати обавеза тужене, није од утицаја за изузетну дозвољеност ревизије, имајући у виду дате разлоге нижестепених судова у погледу садржине облигационог односа између тужиоца и тужене, из споразума којим су уређене и последице његовог раскида.

Сходно изнетом, Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужене, па је применом члана 404. ЗПП, одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. става 2. тачке 5) ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој парници поднета је 26.08.2014. године, а вредност предмета спора је 18.769,58 динара.

Према члану 468. став 1. ЗПП, спорови мале вредности су спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Чланом 479. став 6. ЗПП прописано је да у поступцима у споровима мале вредности против одлуке другостепеног суда ревизија није дозвољена.

Како се у конкретном случају ради о спору мале вредности, ревизија тужене није дозвољена по одредби члана 479. став 6. ЗПП.

Из наведених разлога, на основу члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранко Станић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић